

פ"ח (באר שבע) 1151/09 - מדינת ישראל נ' מנשיר משייב

פלילי - חוק העונשין - עבירות כלפי קטינים ונכים

פלילי - חוק העונשין - עבירות מין

var MareMakom = "פח (באר שבע) 1151/09 - מדינת ישראל נ' מנשיר משייב, תק-מח 1(2014), 275(07/01/2014)";

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני:

פ"ח 1151/09

כב' השופטת רויטל יפה -כ"ץ- 0.נשיא- אב"ד כב' השופט אריאל ואגו כב' השופט יורם צלקובניק

בעניין:

מדינת ישראל

המאשימה
הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד ר. אלמקייס- פמ"ד נ ג ד
מנשיר משייב

ע"י עו"ד מוטי יוסף

גזר דין

השופט א. ואגו:

הנאשם, יליד 1943, הורשע בביצוע מעשים מגונים, בשלושה מקרים, שנעשו בגופה של הקטינה המתלוננת, ד.ט., ילידת 2000, שהיתה כבת 9 בעת הרלוונטית.

עמוד 1

בהכרעת דינו, שניתנה לאחר שנוהל משפט הוכחות מלא, קבענו, כי בעת שהמתלוננת השתתפה בחוג היאבקות, בהדרכת הנאשם, בשנת 2009, הוא קרא לה אחרי האימון, חיבק אותה, הוציא את איבר מינו וחיכך אותו בביטנה, תוך שהוא מלטף את ביטנה ואומר לה שמדובר רק בעיסוי. במקרה אחר, הדגים למתלוננת תרגיל מסויים, ותוך כך לקח את ידה והצמיד את היד לאיבר מינו, כמו כן, בסמוך ל 30.11.09, לאחר האימון, הוא קרא למתלוננת לחדרו, הושיב אותה על ארון שהיה שם ותפס את ידה בכח והצמידם לאיבר מינו, למרות שהיא ניסתה להרחיק את ידה.

בשל מעשים אלה, הורשע הנאשם בעבירות לפי סעיף 351 (ג)(2), לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, בנסיבות המנויות בסעיף 348 (ב) בנסיבות סעיף 345 (ב)(1), בנסיבות סעיף 345 (א)(1) לחוק. הנסיבה המחמירה בסעיף 351 (ג)(2) הנ"ל, בחלופה הרלוונטית כעת, עוסקת בכך שהמעשה המגונה נעשה בקטין על ידי מי ש"אחראי עליו".

בפני:

כב' השופטת רויטל יפה -כ"ץ- 0.נשיא- אב"ד כב' השופט אריאל ואגו כב' השופט יורם צלקובניק

טרם שמיעת הטיעונים לעונש, הונחו בפנינו תסקיר נפגע, אודות המתלוננת, וכן חוות דעת של המרכז להערכת מסוכנות אודות הנאשם.

בתסקיר הנפגעת - שאת פרטיו המלאים לא נביא כאן, על מנת לשמור על צנעת הפרט של הקטינה, ציינה המפקחת המחוזית לקטינים נפגעי עבירה, גב' ל. ארמרמן, שהנערה, כבת 13 בעת עריכת התסקיר, אומנם מגיעה ממשפחה חמה ותומכת, וכי מדובר בצעירה נבונה חיונית ומתפקדת, אולם, תוצאות הפגיעה ניכרות בה היטב, גם כארבע שנים לאחר האירועים. פחת מאוד האמון שהיא יכולה לתת בסביבה ובעולם המבוגרים. קיימים סימפטומים נוספים לפצע שהותירו מעשי הנאשם בנפשה של הנערה, וכאמור, לא נרחיב בכך. עורכת התסקיר התרשמה שמצבה של המתלוננת עלול להחמיר עם הכניסה לגיל ההתבגרות ואף לסכן את תפקודה בעתיד.

אשר לחוות דעת המסוכנות - בפני עורכת חוות הדעת, הפסיכיאטרית ד"ר ע. נעון, שב והכחיש הנאשם את המעשים שיוחסו לו ושבם הורשע. עורכת התסקיר חשה שהוא משדר תוקפנות מוסווית כלפי המתלוננת, וכלפי אחותה הבוגרת יותר, שהיתה עדת תביעה במשפט, ושהנאשם, גם כיום, גורס, שרצונה להתנקם בו הוא המצוי מאחורי הגשת התלונה. אישיותו נתפסה כנוקשה ומחוסרת אמפתיה למתלוננת, והדגשת מחלותיו הכרוניות הגופניות, בפני עורכת התסקיר, נראתה כמניפולטיבית ובעלת אמינות נמוכה, בהינתן שחרף אלה הוא המשיך בעיסוקו כמאמן ספורט. ד"ר נעון סיכמה את הערכתה בכך, שרמת המסוכנות המינית מהנאשם היא נמוכה עד בינונית, במיוחד בתפקיד בו הוא נמצא בעמדת שליטה וקשר עם צעירות.

בטיעוני המאשימה לעונש- הטעימה עו"ד ר. אלמקייס, ב"כ המאשימה, את ניצול תמימותה של הקטינה ואת יחסי האמון שנוצרו בין מאמן היאבקות, הנאשם, לבין הקטינה ובני משפחתה, לשם ביצוע שורת מעשים מגונים ומכוערים.

בהתייחס לפרמטרים שאנו נדרשים אליהם בקביעת מתחם הענישה, והעונש הראוי, לפי תיקון 113 לחוק העונשין, ציינה ב"כ המאשימה את הערכים המוגנים שנפגעו מהעבירות דנן, והם -

בפני:

כב' השופטת רויטל יפה -כ"ץ- 0.נשיא- אב"ד כב' השופט אריאל ואגו כב' השופט יורם צלקובניק

זכותם של מתלוננים בכלל, ובפרט ילדים, לכבוד, לשלמות הגוף, לבריאות נפשית, ולשלטה על גופם ופרטיותם. היא הפנתה, מהיבט חומרת הפגיעה, לאמור בתסקיר הנפגע הנ"ל. באשר למדיניות הענישה, הופנינו למספר פסקי דין, גם של המותב הנוכחי. בתפ"ח 45647-05-12 (מ.י. נ' מקור ז'00ף, גז"ד מיום 28.10.12), נדון נאשם, שהורשע במעשים מגונים בקטינה, במסגרת הסדר טיעון "טגור", למאסר בפועל של 3.5 שנים, ובמקרה זה לא היה מדובר ביחסי פיקוח או קשר של מרות בין השניים, כמו במקרה הנדון כעת.

בתפ"ח 1143/09 (גז"ד מיום 18.7.11, מ.י. נ' אברל צוקרמן), נגזר דינו של נאשם, המבוגר בשנים אחדות מהנאשם כאן, ואף זה בשל מספר עבירות של מעשים מגונים בקטינה כבת 10, לריצוי 3 שנות מאסר בפועל. גם שם לא היה מדובר ביחסי אמון או מרות בין הנאשם לקורבנו.

בע"פ 9816/09 (עדי ליסק נ' מדינת ישראל מיום 24.6.10), אושר עונש מאסר של 5 שנים, שהושת, בבימ"ש מחוזי תל אביב-יפו, על נאשם שביצע מעשים מגונים בקטינה שהתאמנה במרכז לאילוף כלבים המנוהל על ידו. יצוין, כי המערער בעניין "ליסק" כבר חטא בתחום זה בעבר.

עוד ביקשה התובעת המלומדה, כי נביא בחשבון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כאן- גילה הצעיר מאוד של המתלוננת, פער הגילאים הגדול בינה לבין הנאשם, וניצול לרעה של יחסי האמון מצד המתלוננת ומצד הוריה שהפקידו את הילדה בידיו.

מתחם הענישה שהציעה המאשימה בגין כל אירוע מהאמור, הינו 2-4 שנות מאסר ולכלל האירועים 3.5 עד 6 שנות מאסר. בגזירת הדין ביקשה התובעת כי ניתן ביטוי הן להלימה הנדרשת לחומרת המעשים, הן לנזקים שנגרמו למתלוננת, והן לצורך בהרתעת הרבים. על כן, התבקשו, בנוסף לעונש מאסר הולם, בהתאם למתחמים שצוינו, להטיל על הנאשם פיצוי משמעותי למתלוננת ועונש מאסר מותנה הצופה פני עתיד.

בפני:

כב' השופטת רויטל יפה - כ"ץ - 0.נשיא- אב"ד כב' השופט אריאל ואגו כב' השופט יורם צלקובניק

בטיעוני ההגנה לעונש - סיפר הסנגור, עו"ד מ. יוסף, שמדובר בנאשם יליד 1943, חסר עבר פלילי, נשוי ואב לארבעה ילדים נשואים, שיש לו 10 נכדים מגיל שנה ועד 22. בהינתן הכחשתו הנמשכת של מרשו את העבירות, הגם שהרשעה במשפטו, הטעים עו"ד יוסף את הקושי בהצגת טיעון סדור לעונש, כגון הקושי בהזמנת תסקיר שירות מבחן עבור נאשם שאינו מודה, כמו גם הבעייתיות בשיתוף פעולה עם עורכת חו"ד המסוכנות. הוא ציין את מצבו הבריאותי הלקוי של הנאשם וצירף תיעוד רפואי המצביע על מספר מחלות כרוניות ובעיות אורתופדיות שאף מכבידות על הליכה יומיומית. אשר למצבה של הילדה המתלוננת, גורס הסנגור, כי עולה מהתסקיר בעניינה שהיא הצליחה, במידה רבה, להתייחס לאירוע הנטען כאל זיכרון עבר מעומעם, וכי היא תלמידה טובה ומשקיעה בלימודים. מכאן - שאין מדובר במקרה שתוצאותיו חמורות. לזכותו של הנאשם, סיפר הסנגור על כך שמרשו עסק מעל 50 שנים בספורט ההיאבקות ואף העמיד אלופות בתחום זה, מבין המספר הרב של בנות שהוא אימן, קטניות ובוגרות כאחד. מדובר, איפוא, אפילו לפי הכרעת הדין, שאף עליה חולק הנאשם, במקרה בודד של פגיעה במתאמנת לאחר שנים כה ארוכות ומוצלחות של קריירה כמאמן היאבקות.

הסנגור סבור, שמתחם הענישה המוצע על ידי התביעה גבוה מידי. בהתחשב בנסיבות, ובעובדה שמטוטלת הפסיקה במקרים דומים נעה סביב קשת די רחבה, יש, לטעמו, לגזור הדין במידת הרחמים ועל הצד הנמוך, ביחס לנאשם, ובשים לב למצבו הבריאותי ולגילו.

הנאשם, בנצלו זכותו לומר את דבריו בפניו, אמר שהוא אדם חולה ולא עובד, ומבקש התחשבות.

בבואנו לגזור עונשו של הנאשם, אציע לחברי ליתן משקל לכיעור ולחומרה הנלווים לניצול ציני של האמון שניתן בנאשם מצד הילדה ומתלוננת, ומצד כל בני משפחתה. גם אחותה, הבוגרת ממנה, התאמנה אצלו, וההורים, אחראים ומסורים ככל שיהיו, שמו מבטחם בנאשם, שנתפס כמבוגר אחראי ושקול, והפקידו את שלומן ובטחונן של הבנות בידיו. הוא מעל באמון זה, ותחת הדרכה בספורט ההיאבקות, ניצל את הנסיבות ואת השליטה שנמסרה לו על הילדה הקטנה, באותן שעות, לסיפוק יצריו, ויותר מפעם בודדת. צודקת ב"כ המאשימה באומרה שפן זה של

בפני:

כב' השופטת רויטל יפה - כ"ץ - 0.נשיא - אב"ד כב' השופט אריאל ואגו כב' השופט יורם צלקובניק

המקרה מצדיק ענישה בעלת מסר הרתעתי לרבים, מדריכים ומורים בתחומים השונים, שבידיהם, תרתי משמע (כמו בתחום הדרכה ספורטיבית הטעונה הדגמה על התלמיד), מופקדים קטינים וקטינות חסרי ישע ושאינם מסוגלים באופן אפקטיבי להתגונן ולהתמודד עם עולם המבוגרים הנתפס כאחראי וסמכותי כלפיהם.

כמו כן, ברי, מהעובדות שאותן קבענו, וכפי המפורט בכתב האישום שהנאשם הורשע בו, שלא היה מדובר על מעידה נקודתית ובודדת מצד הנאשם, אלא, אנו רואים שלוש התרחשויות שונות שבהן יצרו גבר עליו והביאו לביצוע מעשים מגונים בגופה של הילדה. מצד נסיבותיו האישיות של הנאשם, שפועלן, במקרה שלפנינו הוא בכיוון המקל עימו, יש לציין את גילו המתקדם ובריאותו שאינה תקינה, וכן, את עברו הנקי.

נכון, שזכותו של כל נאשם לדבוק בחפותו, והימנעותו בשל כך מהבעת חרטה, גם לאחר ההרשעה, נגזרת מכך. אומנם, אין בכך כדי להביא, כמובן, להחמרה בענישה, אולם, ברור, שאין הוא יכול להנות ממידת הרחמים וההקלה שלעיתים ניתנת לנאשמים המודים, בשלב כלשהו, במעשיהם, ומביעים חרטה ואמפתיה לקורבנם.

מדיניות הענישה במקרים דומים לאלה שלפנינו, בוטאה בפסיקה שהתובעת הגישה לעיוננו. עם זאת, וכפי שצוין לעיל, באחד המקרים מדובר היה בהסדר טיעון, גם ביחס לעונש, ובמקרה אחר - מדובר היה בהעדר יחסי תלות ומרות בין הנאשם לקורבנו, מה שאין כן בענייננו, ובאירוע חד פעמי (שבגדרו בוצעו מספר מעשים - גז"ד "צוקרמן" הנ"ל) ומה שמסביר קביעת הענישה שם על הצד היחסית נמוך.

בשים לב לכל השיקולים והפרמטרים שלעיל, ובהינתן המאפיינים היחודיים לפרשה הזו אציע לחברי הנכבדים לקבוע שמתחם הענישה שהוצע על ידי המאשימה יקובל עלינו, כך שהמתחם על כל אירוע יהיה 2-4 שנות מאסר, ולכלל האירועים 3.5-6 שנות מאסר.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני:

כב' השופטת רויטל יפה - כ"ץ - 0.נשיא - אב"ד כב' השופט אריאל ואגו כב' השופט יורם צלקובניק

אמליץ, לאור האמור, כי נטיל על הנאשם עונש כולל בגין המעשים שעליהם הורשע, ובהתחשב במתחמי העונש שפורטו לעיל, וכי יושתו עליו:

1. מאסר בפועל למשך 4 שנים, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.

2. מאסר על תנאי ל- 12 חודשים, ולתקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, וזאת בגין כל עבירה מסוג פשע.

3. פיצוי למתלוננת בסכום של 25,000 ₪ שיועבר אליה באמצעות הוריה, דרך פמ"ד.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום לבית משפט העליון. ניתן היום, ו' שבט תשע"ד (7 בינואר 2014) במעמד הצדדים.

יורם צלקובניק, שופט

אריאל ואגו, שופט

0.הנשיא, ר.יפה-כ"ץ

פ"ח 1151/09

אב"ד